



Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. III. De Agonia Christi, & oratione in horto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

excitaret; si enim alias in fortitudine cibi, qui tantum figura erat Eucharistiæ, ab Angelo oblatus quadraginta diebus & noctium molestissimum iter tam facile superavit, quanto majores vires ipsum figuratum, nempe Eucharistia, communicabit, ut non ad montem Horeb, ut Elias, sed ad montem Calvariæ cum Christo ambulemus, eidemque compariamur, & commoriamur.

Considera II. Quam vel ex hoc titulo iterum te felicem censere debeas, quod tam præclarum medium tibi ad artem patientiæ juxta exemplum Christi Magistri ac Ducis tui exerceendam, oblatum sit, quamque adeo æquum sit, ut, quoniam sive supra, sive infra, sive intra, sive extra te converteris, ubique crucem inventurus es, quotidie hoc cibo cum magna aviditate fruaris, eumque in finem salubrem S. Augustini super c. 28. Matt, adhortationem tibi applices: *Accipe quotidie, quod quotidie tibi proficit: sic vive, ut quotidie merearis accipere; ne alioqui de te dici queat, quod de Juda infelici S. Hieronymus super Luc. dixit, quod scilicet biberit (& comederit) sed non saturatus sit; nec sitim extinxerit, quia indignè sitivit mysteria Christi.*

Considera III. Quomodo hætenus hunc cibum desideraris, & sumptis, & summere deinceps velis; nam, ut recte iterum pius Alecta l. 4. c. 3. notavit, *hæc est una principalis fidelis anima consolatio, quamdiu peregrinatur in mortali corpore, ut sapius memor Dei sui, dilectum suum devota suscipiat mente.* Colloquium ad Christum cum congruis affectibus.

MEDITATIO III.

DE AGONIA CHRISTI, ET ORATIONE
IN HORTO.

Præludia more solito.

Punctum I.

Considera I. Cur Christus tam gravem agoniam & tristitiam in monte Oliveti sustinere voluerit, ita ut representatio sola sanguineum ipsi sudorem expresserit, nimirum ut solidam iterum præparationem ad secuturam passionem doceret

ceret, & sic levius aduersa tolerare faceret; *minus enim
eula feriunt, qua praeceduntur; & nos tolerabilis
mala suscipimus, si contra hac per praesentia clypeum
nimur, ut rectè S. Gregorius ho. 35. in Evang. notavit.*

Considera II. In quibus capitibus hæc præparatio
fiterit, nempe in sequentibus I. Quòd firmè
sibi persuaserit, se secundum puram naturam humanam
statum, ejusmodi aduersitates & tribulationes perpeti,
cebat, non posse, sed omnem suam sufficientiam ex Deo
II. Quòd ad montem Oliveti, id est, misericordiam Dei
fugerit, ab eaque per rer repetitam ardentissimam con-
nem aut translationem calicis seu passionis, aut cere-
riam & auxilium ad eundem exhauriendum petierit.
Quòd voluntatem suam Dei voluntati plenissimè confor-
rit, atque ideò calicem, ubi transferre eum, Deum
cognovit, promptissima mente acceperit; hoc enim
cant verba illa Matt. 26. *Pater, si non potest transire
iste, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.*

Considera III. Quàm solida sit hæc præparatio, si-
quam omnes artem patiendi discere volentes adhibeat.
pote omnes eos actus, qui in simili casu à sapientissimo
que præscribi, aut requiri potest, continentem. Vide
quomodo tu eam hæcenus usurpaveris, & usurpare,
ceps velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Cur Christus ad suam hanc agoniam
ctandam tres dilectissimos suos Discipulos, quibus
monte Thabor gloriam suam ostenderat, secum accep-
videlicet ut per hanc assumptionem significaret, se eos
magis diligit, magisque gloriæ suæ olim participes esse
pit, prius etiam tristitiæ & passionis Socios habere
Hiuc postea aliquando B. Baptistæ Veranæ, ut in Chron.
Franc. p. 4. tr. 2. l. 7. c. 24. refertur, dixit: *Recordare,
gus me tibi ostendisse signum amoris, dum te affixi,
dum tenerem arctissime in dulcissimis brachiis meis.*

Considera II. Cùm tu, veluti Sacerdos pariter inter
scipulos, & intimos Dei amicos adlectus sis, an non tu
que deinceps tribulationes omnes pro speciali bene-

agnoscere, atque a deo per preparationem in priori puncto
 indicatam ad easdem disponere, liberaliterque offerre velis,
 memor & te ipse inter illos, quibus à S. Paulo ad Philipp. 1.
 dictum est: *Vobis donatum est pro Christo, non solum ut cre-*
dati, sed etiam ut pro illo patiamini. Quod etiam S. Au-

gustinus in lib. de patient. confirmans, *Virtus animi, inquit,*
quæ patientia dicitur, tam magnum Dei donum est, ut et-
iam ipsius, qui nobis eam largitur, patientia prædicetur.
 Considera III. Ad quas præcipue tribulationes in specie te
 preparare & offerre debeas, videlicet ad eas, quas S. Gregorius
 in 7. sup. Ezech. sequentibus verbis indicavit: *Tribus modis*
Virtus patientiæ exerceri solet; alia namq; sunt, quæ a Deo; a-
lia, quæ ab antiquo adversario; alia, quæ a proximo sustinemur.
Ab antiquo adversario tentamenta; a Deo autem flagella
soleramus. Sed in his omnibus vigilanti animo semetipsam
debet mens circumspicere, ne contra mala proximi pertra-
hatur ad retributionem mali: ne contra tentamenta Ad-
versarii seducatur ad delectationem vel consensum delicti:
ne contra flagella opificis prorumpat in excessum murmura-
tionis. Vide ergo, quomodo in his te hactenus gesseris, &
 genere deinceps velis. Colloquium ad B. Dei Matrem.

Punctum III.

Considera I. Quem fructum Christus ex hac sua præpa-
 ratione reportavit, scilicet ut cælestis Pater per Angelum de
 cogitatum, ipsum consolaretur, atque ad crucem fortiter
 sustinendam animaret, id quod verba illa: *Surgite, eamus;*
 indicant.

Considera II. Quomodo Angelus eundem confortavit,
 nempe non aliter, quam ostendendo, cælestem Patrem om-
 nino velle, ut calicem Passionis exhauriat, eò quòd talis
 passio maximè conducat ad gloriam Dei, ad exaltationem
 Christi, & aliorum hominum salutem.

Considera III. Quam solida & efficax sit hæc confortatio,
 utpote quæ præcipuum motivum Christo obtulerit ad volun-
 tatem suam cum Dei voluntate conformandam, crucemque
 cum gaudio amplectendam, scilicet aptitudinem & effica-
 ciam ad triplicem finem, qui ipsi in Incarnatione præfixus

erat, obtinendum; hinc adeò exarsit hoc motivo in caritate
 amore, ut quondam postea Religioso cuiusdam ex familia
 S. Birgittæ revelârit, se tanto patiendi ardore affici
 æterni Patris sui gloriam & honorem, ut etiamnum ad de-
 teram Patris sui sedens animas quærat pias & benevolas
 quæ sua ei corpora velut commodatò donent, ut ipse in
 multa pati, & desiderium glorificandi Patrem suum
 crucem amore plenam continuare possit. Vide proinde
 modo & tu hac confortatione te roborare, Christòque
 corpus & animam tuam ad multa patienda pro simili fine
 commodare velis. Colloquium ad Christum,

CONSIDERATIO

DE CHARITATE ERGA ALIOS HOMINES
 Cura Pastoralis tuæ non subiectus.

Considera I. Et examina, quid charitas ista à te
 fiat, videlicet I. ut neminem unquam cogitatione (puta
 suspitionibus vanis, temerarijs iudicijs, & fastuosis contemp-
 tibus) nec verbo (puta, murmuratione, detractio-
 ne daci aut contumelioso sermone) nec opere (puta, peccatis
 ne illicita, damno in opibus illato; aut honore, auxilio
 negato) lædas: hoc enim est primum charitatis officium
 quod Tobias senior filio suo juniori c. 4. commendavit
 cens: *Quod ab alio oderis fieri tibi, vide, ne tu alteri
 facias.* II. Ut proximum tuum pro viribus tuis diligas
 cogitatione (puta honorificè & bene de ipso sentiendo;
 ipsius excusando, & meliorem in partem interpretando;
 ubi excusationem non patiuntur, cum patientia & con-
 condolentia sufferendo) verbo (puta, suaviter ipsum
 loquendo; leniter, si opus est, corrigendo; honestè de
 peccatis remedijs avertendo) opere (puta, petita obsequia
 benè concedendo; debitum honorem exhibendo; in
 necessitatibus illius hilariter & promptè succurrendo)
 proin, quomodo hæc omnia præstiteris, & præstare
 cupis velis.

Considera II. Cur tu velut Sacerdos specialiter ad

charitate exercendam obligeris, videlicet ob sequentes tres
causas. 1. Quia, cum tu quoque ob officij similitudinem
Apostolum, & Discipulum Christi te profitearis, tibi quoque
proprie convenit illa Christi Joan. 13. adhortatio: *Manda-
tum novum (non novitate temporis, cum pridem jam à Deo
sit datum, sed novitate specialis commendationis) do vobis,
ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis in-
vicem. In hoc cognoscent omnes, quia Discipuli mei estis, si
dilectionem habueritis ad invicem.* 2. Quia, cum DEVM
ob innumera beneficia accepta, clariorémque illius cogni-
tionem magis quam alij, diligere tenearis, hoc ipso etiam
proximum magis amare teneris, cum hoc habeamus manda-
tum à DEO, teste S. Joanne 1. c. 4. ut, *qui diligit DEVM, di-
ligat & Fratrem suum; si enim non diligit Fratrem suum,
quem videt, DEVM, quem non videt, quomodo potest dilige-
re?* unde meritò S. Gregorius l. 5. moral. dixit: *Tunc ple-
nus in dilectione DEI proficimus, cum in ejusdem dilectio-
nis gremio prius proximi charitate lactamur.* 3. Quia,
cum nihil in urbe aliqua, vel Regione magis necessarium sit,
quam concordia & charitas (concordiâ namque res parvæ
crefcunt, discordiâ maximæ dilabuntur) atque adeò frequen-
ter & efficaciter alios ad hanc charitatem & concordiam ad-
hortari debeas, æquum est, ut exemplo magis, quam verbo
eandem doceas; nam, ut S. Gregorius l. 10. moral. rectè ad-
vertit, *nullum consilium melius est, quam si exemplo tuo
Fratrem docere studeas, qua oportet fieri, provocans eum ad
meliora, & consulens ei non solum verbo, aut lingua, sed
etiam opere & Veritate.*

Confidera III. Quo medio porissimum uti velis ad hanc
virtutem acquirendam, videlicet, ut Proximum tuum velut
alterum Christum intuearis (cum Christus Matth. 25. aper-
tè factus sit, quidquid uni ex minimis fecerimus, se non ali-
ter, ac si sibi factum esset, æstimaturum & compensaturum)
& eundem velut alterum te, aut certè ut membrum ejusdem
corporis Mytici consideres; sic enim, cum nemo seipsum
odio habeat, sed potius totis viribus diligit, etiam ad Proxi-
mum simili modo diligendum excitaberis. Vide ergo, quo-
modo his medijs usus hæcenus fueris, & uti deinceps velis.